

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 58568-12-15 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

פש"ר 58547-12-15 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב

1

לפני כבוד השופטת נועה גרוסמן

מבקשת/חייבת

1. מרגלית ביטרן
2. כפיר ביטרן
- ע"י ב"כ עו"ד לירום סנדה

נגד

משיבים

1. כונס נכסים רשמי תל אביב
2. עו"ד רון סמוראי, מנהל מיוחד
3. בנק לאומי לישראל בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד עופר חן

2

החלטה

3

4

הבקשה:

5

לפני בקשת החייבת בתיק פש"ר 58568-12-15, מרגלית (מגי) ביטרן (שתיקרא להלן: "החייבת").

6

החייבת הינה רעייתו של כפיר ביטרן, החייב בתיק פש"ר 58547-12-15.

7

במסגרת בקשה מס' 5, עתרה החייבת, כנגד המשיב 3 בנק לאומי לישראל בע"מ (שיקרא להלן:

8

"הבנק").

9

היא מבקשת לכופ עליו לאפשר לה להמשיך לנהל את חשבונה אצלו, הגם שהחשבון מצוי ביתרת

10

חובה. אם לא די בכך, החייבת אף סבורה שיש לאלץ את הבנק לעשות כן, לפי הוראות סעיף 6 (1)

11

פקודת בזיון בית המשפט.

12

לטענתה, הבנק ממאן לאפשר לה להמשיך ולהפעיל את חשבונה בבנק, הנמצא לטענתה ביתרת זכות.

13

היא מוסיפה כי לפי הוראות המפקח על הבנקים מיום 26.5.14, חובה על מוסדות בנקאיים לאפשר הן

14

לחייבי הוצל"פ והן לחייבי פשיטת רגל, לנהל חשבון בנק. במיוחד לטענתה כאשר כבענייננו נמסר צו

15

הכינוס לבנק ביום 1.4.16 וכתוצאה מכך הוסרו עיקולים שרבעו על החשבון.

16

17

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 58568-12-15 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

פש"ר 58547-12-15 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב

התגובות:

הבנק, מצידו, שלל מכל וכל את עמדת החייבת.
הבנק גרס כי החייבת נהגה כלפיו בחוסר הוגנות ואף במירמה, שעה שנטלה הלוואה שהעמידה את החשבון בחובה, בתקופת הביניים בין הגשת הבקשה לצו כינוס, לבין מתן הצו.
כל זאת מבלי ליידע את הבנק בהגשת הבקשה לצו כינוס בפשיטת רגל.
החייבת המשיכה את פעילותה בחשבון, תוך הסתרת מעמדה המשפטי מהבנק.
רק לאחר מתן צו הכינוס, זמן קצר לאחר לקיחת ההלוואה, מסרה החייבת הודעה לבנק על מעמדה המשפטי כנתונה בהליך פשיטת רגל.
אז גם מנעה החייבת את המשך תשלומי החזרת ההלוואה, בטענה של העדפת נושים אסורה.

אף המנהל המיוחד משיב 2, סבר כי התנהלותה זו של החייבת נגועה בחוסר תום לב, ובחוסר ניקיון כפיים מובהק. ראו : סעיפים 2-4 לתגובתו מיום 3.7.17.

הכנ"ר המשיב 1 גרס, כי אכן מדובר בהתנהלות בלתי תקינה, וכי בהתאם להוראות צו הכינוס באפשרותה של החייבת לנהל חשבון ביתרת זכות בלבד.
על כן עמדת הכנ"ר הינה כי יש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה :

לאחר ליבון הסוגיה, מסתבר כי החייבת נטלה הלוואה מאת הבנק והעמידה את חשבונה אצלו ביתרת חובה, בתקופה שבין הגשת הבקשה לצו כינוס, לבין מתן צו הכינוס.
הבקשה לצו כינוס הוגשה ביום 28.12.15.
ההלוואה נלקחה ביום 18.1.16.
צו הכינוס נחתם ביום 6.3.16.

אין מקום למתקפה שערכה החייבת על הבנק, ולניסיונותיה לאלצו להמשיך להפעיל את חשבונה שם, שעה שהחשבון מצוי ביתרת חובה אליו נקלע בעקבות התנהגותה חסרת תום הלב.
לאחר שהחייבת הגישה את הבקשה לצו כינוס, שומה היה עליה להימנע מיצירת חוב חדש ומלקיחת הלוואה.

החייבת פעלה בתיכוסם והסתירה מאת הבנק את מצבה המשפטי, מעין 'תלויה בין שמיים וארץ', שאך כפסע בינה לבין קבלת צו כינוס. מצד אחד, לא היתה צריכה לציין בבקשה לצו כינוס את חוב ההלוואה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 15-12-58568 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

פש"ר 15-12-58547 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב

כלפי הבנק, שכן החוב לא היה קיים באותה עת אלא נוצר כשלושה שבועות לאחר הגשת הבקשה לצו הכינוס. מצד שני, כחודש וחצי לאחר שקיבלה הלוואה ויצרה את החוב, קיבלה צו כינוס ומאז חדלה מהשבת הלוואה בטענה כי נאסר עליה להעדיף נושים. ההלוואה הבלתי מוחזרת, יצרה יתרת חובה בחשבון.

בנסיבות אלה, אין לחייב את הבנק להוסיף ליתן לחייבת זו שירותים בנקאיים.

השוו:

חוק הבנקאות (שירות ללקוח) תשמ"א-1981, סעיף 2.

ראו:

דברי כב' השופט נועם סולברג, ע"א 459/13 אלמודן בע"מ נ' בנק המזרחי טפחות בע"מ (ניתן ביום 09.04.2014, פורסם במאגרים) שם בפסקה 11:

"החוק קובע, והפסיקה בעקבותיו, כי בנק איננו מחויב להעניק "שירות שיש בו משום מתן אשראי ללקוח" (סעיף 2(א) לחוק הבנקאות (שירות ללקוח), התשמ"א-1981), ויש בידו להפעיל את שיקול דעתו העסקי תוך מתן משקל לפרמטרים רלבנטיים ועל סמכם להחליט האם להעניק אשראי, אם לאו, ובאיזה גובה (ע"א 6916/04 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14 ואילך (18.2.2010) (להלן: עניין בנק לאומי); רע"א 4827/12 חיות נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ, פסקה 14 (30.8.2012) (להלן: עניין בנק המזרחי); רע"א 9374/04 אי.אנד.ג'י. מערכות מתקדמות למורה נהיגה בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ סניף רחובות, פסקה 6 (11.11.2004)). בנק רשאי להימנע ממתן אשראי ללקוח, או מהמשך מתן אשראי, במטרה להבטיח בין היתר את החזר כספו: "לא ניתן להפריז בחשיבות הקיימת מבחינת אינטרס הציבור בשמירה על שיקול הדעת הנתון לבנק להחליט האם ומתי לפעול למימוש הבטוחות שניתנו לו על-ידי הלקוח ובשמירה על הקשר הכלכלי-הרציונאלי שבין יכולת החזר האשראי של הלקוח על-פי מכלול נתוניו ובין תנאי הסכם המסגרת והיקף הבטוחות שידרוש הבנק. כל אלה הינם שיקולים כבדי משקל המשליכים על יציבות המערכת הבנקאית ועל שמירת חוסנה" (ע"א 1507/11 בנק מזרחי טפחות בע"מ נ' אלבס, פסקה 19 (16.1.2014))."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 15-12-58568 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

פש"ר 15-12-58547 ביטרן ואח' נ' כונס נכסים רשמי תל אביב

בשולי ההחלטה אך לא בשולי הדברים, אומר כי התנהלותה זו של החייבת, ראויה לגנאי.
לא היה מקום שהחייבת תתגולל בתלונות על הבנק, ועוד לפי פקודת בזיון בית המשפט, לא פחות.
מקובלת עלי עמדת הכנ"ר, כי אפשר ומעשיה אלה של החייבת עשויים אף לשלול ממנה את הגנת
פקודת פשיטת הרגל.

ראו :

סעיף 63 ב(1) לפקודת פשיטת הרגל.

ע"א 5503/92 קירצמן נ' כונס הנכסים הרשמי, פ"ד מט(1) 749, מפי כב' השופט ג' בך :

"מאחר שמדובר בבקשה הבאה מטעם החייב, ואשר נועדה להעניק לו הגנה מסויימת, לא
ייתכן צו מקום בו אותו חייב חסר תום לב, ולו במעט, בין בשלב יצירת החובות, בין בשלב
הליכי אכיפת החובות, ובין בעת פנייתו לבית המשפט למתן צו כינוס. אין לאפשר לחייב
חסר תום לב להפיק תועלת מהליכי פשיטת הרגל".

סוגיית תום הלב של חייב בהליכי פשיטת הרגל, ואיזונה עם מכלול הנתונים הנוספים הצריכים בהליך,
הינה מורכבת ולא תיבחן במסגרת הנוכחית.
לכך אדרש בעת הדיון במעמד הצדדים, הקבוע בקרוב.
לצורך ענייננו, אני דוחה את בקשת החייבת לחייב את הבנק, להפעיל את חשבונה אצלו.
כן, אני דוחה את הבקשה אותה העלתה במסגרת תשובתה לתגובות, להקטנת התשלום החודשי
המושת עליה במסגרת תיק זה.

סיכום :

מן המקובץ לעיל, נדחית הבקשה.
להמשך דיון בעניינם של החייבים - במועד שנקבע.

ניתנה היום במוצאי חג, כ"ב תשרי תשע"ח, 12 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

נועה גרוסמן, שופטת